

daarligt med Reformpartiets Taktik i Almindelighed, hvis det nægtede Udvalg. Jeg husker, at den Gang det nuværende moderate Parti var Flertal her i Tinget, var et af de Forhold, der gjorde, at dette Parti fik mindre Sympati, den Brutalitet, om jeg saa maa sige, som dette Parti udviste over for Mindretallet, det nuværende Reformparti. Jeg ved ikke, om de Herrer erindre, at da vi havde Konverteringsloven til Behandling, ignorerede man de Indvendinger, der kom fra vor Side, ved brutalt at drive Lovforslaget igennem uden Udvalg. Jeg vil ikke tro det Rygte, jeg har nævnt, før jeg ser det bekræftet. Jeg antager ikke, at man vil vise en saadan Brutalitet over for det Mindretal, som da var Flertal, thi saa gør man i Virkeligheden det samme, som man gjorde den Gang. Lad være, at en Del af den Kritik, der er fremkommen, ikke er saa berettiget, som den ser ud til, saa: er den dog berettiget nok til at fortjene Overvejelse, og det tror jeg ikke, Reformpartiet skulde nægte. I hvert Fald er jeg ganske sikker paa, at en Del af de Vælgere ude i Landet, som nu sympatisere med Reformpartiet, ikke ville synes om en saadan Optræden mod Mindretallet her i Salen.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Da det private Lovforslag om Arbejdernes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet i Fjor blev indbragt her i Tinget af Medlemmer saavel af Højrepartiet som af de to Venstrepartier, blev det mødt med megen Velvilje saavel fra Tingets Side i det hele taget som fra den daværende Indenrigsminister, den nuværende højt-ærede Konseilspræsident. Hans Stilling til Sagen, det tør jeg vel sige, blev en ret virksom Støtte for Forslaget under dets Gang her i Tinget. Da Lovforslaget dernæst enstemmig blev vedtaget her i Tinget og gik over til Landstinget, blev det ligeledes der mødt med Sympati, saa langt dets Behandling naaede. Det vil derfor findes naturligt, at Regeringen har ønsket i Aar selv at bringe Lovforslaget frem straks ved Samlingens Begyndelse og derved yde sin Støtte, saa langt denne naar, til Sagens Gennemførelse saa snart som muligt. Det vil tillige findes naturligt, at jeg, naar jeg i Aar har fremsat Forslag om dette Spørgsmaal, har lagt til Grund derfor Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilket det fremgik af Landstingsudvalgets Behandling i Fjor. Med Hensyn hertil er det nu blevet omtalt, at det i denne Form adskiller sig ikke saa lidt fra Forslaget, som det i Fjor gik fra Folketinget, men at

det tillige i alt væsentligt er overensstemmende med det daværende private Lovforslag. Jeg tror, det vil erkendes, at Forslaget i mange Punkter har vundet i Klarhed og Overskuelighed ved den Behandling, det er undergaaet i Landstinget, og i de Udtalelser, der i saa Henseende ere fremkomne fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), erkendes jo ogsaa dette. Paa den anden Side er Forslaget ved dets Fremkomst her i Aar, efter at det har været behandlet og er vedtaget i Landstinget, mødt med en ikke ringe Kritik fra forskellige ærede Talere i Lørdags og i Dag, en Kritik, som ganske vist har undret mig, da vi jo vide, at Lovforslaget reelt har samme Indhold som det Forslag, der i Fjor blev vedtaget enstemmig her, og som formentlig ogsaa var tiltraadt af de samme ærede Medlemmer i Fjor, som nu i Aar have udtalt sig derimod.

En Del af disse Indvendinger, for saa vidt de angaa den mere principielle Side, ere paa Forhaand omtalte af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), og jeg kan i det væsentlige henholde mig til, hvad dette ærede Medlem har udtalt. Med Hensyn til enkelte Detailler mener jeg dog at burde udtale mig nærmere, da de angaa Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Ting, delvis ogsaa efter Initiativ fra min Side. For saa vidt jeg ikke medtager alt, antager jeg, at man fra den anden Side her i Salen vil fremkomme med de fornødne Bemærkninger. Dette vil findes naturligt, thi, som omtalt, har Sagen oprindelig haft baade en Fader og Stifader, der have taget sig varmt af Sagen tidligere, og de ville sikkert ogsaa nu tage den under deres Vinger. Man har da for det første anket over den forandrede Titel, som Lovforslaget har faaet, og har særlig rettet sin Kritik mod Udtrykket: „Arbejdernes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.“ Jeg tror, det er en Misforstaaelse, naar man her har ment, at Udtrykket „Forsikring“ ikke skulde være adækvat med, hvad Lovforslaget tilsigter. For saa vidt jeg forstaar Udtrykket „Forsikring“, kan det ikke alene referere sig til en Ydelsespligt, der er overført paa et Forsikringsselskab; man kan lige saa godt tale om en Forsikring, hvor det er en enkelt Mand, der har overtaget en bestemt Risiko, og her svarer netop „Forsikring“ til den Ansvarlighed, der paalægges Arbejdsgiveren i Forhold til Arbejderen. Hvad man særlig har anket over, er jo